

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/68/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122204094
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122204094.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom kancelárie Mýtňa 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX, o zaplatenie 3.499,42 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie v časti zaplatenia istiny vo výške 1.538,69 € z a s t a v u j e.

II V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.4.2022 sa pôvodný žalobca (VÚB, a.s.) domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.499,42 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. z tejto sumy od 21.3.2022 do zaplatenia.

Pôvodný žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, bola dňa 6.3.2014 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 45537581. Žalovanému bol úver poskytnutý s dohodnutým úrokom 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal schválený úverový rámec vo výške 2.400,- €, ktorý sa zaviazal splácať štandardnou mesačnou splátkou vo výške 80,- €. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti. Pred odstúpením na vymáhanie právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 5.3.2022 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 28.2.2022 a s konečným zostatkom na úhradu vo výške 3.499,421 €. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu neuhradil v lehote splatnosti do dňa 20.3.2022, právny predchodca žalobcu si uplatnil svoj nárok súdnou cestou.

Právny predchodca žalobcu spolu so žalobou predložil súdu Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, výpis z Pôžičkovej karty Quatro.

Žalovaný sa k žalobe a prílohám, ktoré mu boli doručené dňa 26.5.2022, napriek výzve súdu v stanovenej lehote písomne nevyjadril.

V priebehu konania došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na žalobcu, o tejto zmene súd rozhodol uznesením, č. k. 8Csp/68/2022-61, zo dňa 6.9.2022.

Žalovaný v podaní zo dňa 7.11.2022 uznal nárok žalobcu v celom rozsahu a navrhol, aby ho súd zaviazal na splatenie dlhu v mesačných splátkach po 200,- €.

Podaním doručeným súdu dňa 11.11.2022 žalobca vzal žalobu späť v časti zaplataenia istiny vo výške 338,69 € (poplatky a sankčný úrok) spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania ako aj v časti zaplataenia istiny vo výške 1.200,- € z dôvodu úhrady tejto sumy žalovaným počas súdneho konania. Žalobca zároveň navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie, v ktorom by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu vo výške 1.960,73 € spolu s príslušenstvom v mesačných splátkach.

Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 145 ods. 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Podľa § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s citovanými ustanoveniami CSP súd konanie v časti istiny a úroku z omeškania zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby po jej doručení žalovanému. Súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby nie je potrebný, keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie vo veci samej. Zároveň nejde o prípad, kedy určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, súd preto súhlas alebo príp. nesúhlas žalovanej s čiastočným späťvzatím žaloby ani nezisťoval.

Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie. Súd s poukazom na ustanovenie § 180 CSP pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý bol riadne predvolaný, pričom svoju neúčast ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Na pojednávanie sa dostavil žalovaný.

Žalobca v rámci svojho procesného útoku použil ako prostriedky procesného útoku predovšetkým písomne podanú žalobu, ako aj predložené listinné dôkazy. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením s Predžalobnou upomienkou a doručenkou, Oznamením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných VÚB, a.s..

Z listinných dôkazov predložených zo strany žalobcu mal súd preukázané, že dňa 6.3.2014 žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „Zmluva“) na dobu neurčitú s úverovým rámcom vo výške 2.400,- €, so štandardnou mesačnou splátkou 80,- €.

Právny predchodca žalobcu Predžalobnou upomienkou zo dňa 3.4.2019 upozornil žalovaného, že ak do 17.4.2019 nedôjde úhrade nedoplatku na splátkach vo výške 220,- €, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný si uvedenú výzvu prevzal dňa 8.4.2019.

Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 2.5.2019 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlhu z kreditnej karty.

Z výpisov z pôžičkovej karty za obdobie od 15.3.2014 do 28.2.2022 vyplýva, že žalovaný celkovo vyčerpal sumu vo výške 4.020,77 € a zaplatil celkovo 5.063,03 €. Po 1.3.2022 uhradil 1.200,- €.

Na základe zisteného skutkového stavu súd vec takto právne posúdil:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci, poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 100 ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník

premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 5.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená úverová zmluva, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý osobitný druh revolvingového úveru. Úverová zmluva uzavretá medzi predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Z obsahu zmluvy je zrejme že ide o formulovanú zmluvu pripravenú vopred právnym predchodcom žalobcu, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalovaný pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti, a zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejme aj v danej veci.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabráňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd v súlade s § 54a OZ ex offio skúmal, či nárok nie je premlčaný.

Pri zosplatnení úveru začína plynúť premlčacia doba nie od omeškania celej zosplatnenej pohľadávky, a teda nie od momentu účinnosti zosplatnenia, ale od omeškania tej splátky, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Premlčacia doba rozhodne neplynie od momentu účinnosti zosplatnenia úveru, keďže zákon nič také neuvádza. Ak teda veriteľ právo na zosplatnenie v budúcnosti splatného dlhu nevyužije, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich až do ich zaplatenia; ak účinne uplatní zosplatnenie celého dlhu, pre zvyšok dlhu, ktorý mal

byť pôvodne zaplatený v splátkach, začína plynúť premlčacia doba od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo.

Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Keďže uvedené ustanovenie umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

Veriteľ síce vyhlásil predčasnú splatnosť, avšak v oznámení neuviedol, pre nezaplatenie ktorej splátky tak učinil a táto skutočnosť nevyplýva ani z Predžalobnej upomienky zo dňa 3.4.2019, v ktorej bol žalovaný poučený na možnosť zosplatenia úveru. Z Predžalobnej upomienky vyplynulo, že žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie sumy vo výške 220,- €, t.j. žalovaný musel byť v omeškaní s úhradou viac ako troch dlžných splátok, ktoré boli vo výške 80,- €. Keďže veriteľ mohol vyhlásiť predčasnú splatnosť pre viac ako 3-mesačné omeškanie s úhradou splátky, žalovaný sa dostal do omeškania už so splátkou splatnou v mesiaci január 2019.

Vzhľadom na vyššie uvedené, tak v danom prípade má súd za to, že 3-ročná premlčacia doba začala plynúť v januári 2019, pričom uplynula v januári 2022. Žaloba bola doručená súdu až dňa 28.4.2022, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Svoj názor na plynutie premlčacej doby súd opiera i o rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8Co/76/2019, rozhodnutie Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 4Co/146/2019, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/288/2016, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/288/2016, ako i na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, č. k. 6Co/26/2017-83, zo dňa 28.6.2018, kde v bode 27. rozsudku odvolací súd uviedol, že: „Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka.“

Z vyššie uvedených dôvodov má súd za to, že žaloba je dôvodu márneho uplynutia premlčacej doby nedôvodná a preto ju vo zvyšku uplatneného nároku zamietol.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku s použitím § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. V časti konania o zaplatenie sumy 338,69 €, kde došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby žalobcom, možno dospieť k záveru, o procesnom zavinení žalobcu na takomto čiastočnom zastavení konania. Žalobca bol teda v tejto časti konania neúspešný. Žalovaný zaviniel zastavenie konania v časti zaplatenia sumy vo výške 1.200,- €. Vo zvyšnej časti konania (o zaplatenie 1.960,73 €) bol žalobca neúspešný, keďže žaloba bola vo zvyšku zamietnutá. Celkovo tak bol žalovaný úspešnejšou stranou sporu, a má teda nárok na náhradu trov konania, no keďže mu žiadne trovy nevznikli, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.